

University of Groningen

Chronic non-invasive ventilation in COPD

Struik, Fransien

DOI:

[10.1016/j.rmed.2013.10.007](https://doi.org/10.1016/j.rmed.2013.10.007)

[10.1016/j.jclinepi.2013.04.013](https://doi.org/10.1016/j.jclinepi.2013.04.013)

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2015

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Struik, F. (2015). *Chronic non-invasive ventilation in COPD: where do we stand?* [Thesis fully internal (DIV), University of Groningen]. University of Groningen. <https://doi.org/10.1016/j.rmed.2013.10.007>

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

DANKWOORD

Eén RESCUE onderzoek, 48 ziekenhuizen en 201 patiënten, dat kost enige tijd, maar na acht jaar is het dan echt af! Iedereen die hieraan heeft meegewerkt wil ik hartelijk danken. Met name alle deelnemers die bereid waren aan het onderzoek mee te werken. Een aantal mensen wil ik hierbij in het bijzonder noemen.

Allereerst mijn co-promotor Dr. P.J. Wijkstra. Beste Peter, onze paden kruisten elkaar op het MTA-bureau. In dezelfde week dat ik had uitgesproken een promotieonderzoek te willen uitvoeren, kwam jij daar aankloppen op zoek naar een promovendus. In een half uur was het rond! De eerste jaren bestonden onder andere uit de rekrutering van ziekenhuizen. We zijn redelijk wat refereeravonden in den lande afgegaan om het RESCUE-onderzoek te promoten. Op de heenweg spraken we over het onderzoek, hypothesen en alles wat daarbij kwam kijken. Op de terugweg was er ook tijd voor sociale gesprekken. Je persoonlijke benadering in je begeleiding heb ik erg gewaardeerd, evenals de ruimte om zelf beslissingen te maken en een mening te vormen. Het was fijn dat je tijdens drukke dagen met kliniekbezoeken en bijeenkomsten door heel Nederland toch tussendoor bereikbaar was voor kort overleg of advies. Gedurende onze moeizame inclusieperiode bleef je volhoudend en positief, wat aanstekelijk werkte! Dank voor de fijne en enthousiaste samenwerking.

Mijn promotor, Prof. Dr. H.A.M. Kerstjens. Beste Huib, ondanks dat onze overlegmomenten slechts eens in de drie maanden plaats vonden, was je altijd tot in detail op de hoogte en wist je al een antwoord te geven bij lastige kwesties nog voor de vraag was gesteld. Je fanatieke houding tijdens deze gesprekken gaf me inspiratie om de statistiek weer in te duiken voor nieuwe antwoorden en inzichten. Bedankt voor de snelle en uiterst scherpe feedback bij artikelen, waar ik veel van heb geleerd.

Beste Gerrie, de meerderheid van de 201 patiënten heb jij al dan niet op beademing ingesteld of begeleid. Van Friesland, Amsterdam tot aan Enschede, overal reed je naartoe. Het was lastig om soms weken te moeten wachten op nieuwe deelnemers en om vervolgens op één dag meerdere aanmeldingen te krijgen waarbij je spontaan je programma moest omgooien. Het was voor mij een bijzondere ervaring om soms mee te gaan op deze persoonlijke ziekenhuis- en huisbezoeken. Ik ben ervan overtuigd dat je ervaring en geduld van groot belang zijn geweest bij het instellen en continueren van de behandeling voor de deelnemers. Ontzettend bedankt voor alle steun tijdens het onderzoek.

Het RESCUE-team: Marc, Leo, Roy, Nicolle, Andre, Marianne, Jacqueline, Dyan en Jerryll: bedankt voor alle inzet bij de inclusie en behandeling van deelnemers uit de rest van Nederland. Het leek bijna onhaalbaar om zoveel patiënten te includeren, maar door de samenwerking en jullie inspanning is het toch echt gelukt!

This thesis has been read and supported by several persons and organizations. I would like to thank the thesis committee; prof. dr. W. Windisch, prof. dr. H.C. Hoogsteden and prof. dr. J.G. van der Hoeven for the effort of judging my thesis.

I would like to thank my co-authors, for their help with writing the articles. Thank you Roger Goldstein and Yves Lacasse for all of your help and (statistical) advise concerning the Cochrane review. Ook Thys van der Molen en Judith Vonk bedankt voor de samenwerking. Judith, het was erg fijn om de statistieken samen met je te kunnen doornemen, dat gaf me veel vertrouwen.

Philips/Respironics, het Longfonds en de Stichting Astma Bestrijding hebben het RESCUE-onderzoek mede mogelijk gemaakt, hartelijk dank daarvoor.

Alle longartsen en longartsen-in-opleiding die deelnemers hebben aangedragen en begeleid wil ik bedanken voor hun moeite en inzet. Het secretariaat Longziekten en CTB, waaronder Trudy, Heleen, Anneke en Mandy: heel erg bedankt voor de logistieke hulp rondom het onderzoek.

Verder wil ik alle medewerkers van het Centrum voor Thuisbeademing Groningen in het bijzonder danken. Af en toe hebben zij bijgesprongen op het gebied van de patiëntenzorg of een extra apparaat afgeleverd of vervangen. Dit had niet zonder jullie gekund. Het was leuk om de laatste jaren de groep wat intensiever mee te maken als 'de onderzoeker van een kamertje verderop'. Bedankt dat ik in de groep werd opgenomen bij vrijdagmiddagborrels en teametentjes.

Beste Anda, kamergenoot en sparringpartner. Hoewel onze werelden redelijk uit elkaar leken te liggen hebben we elkaar wel gevonden de afgelopen jaren. Na mijn verhuizing naar Zeist bleef jij het trouwe lijntje met het UMCG. Voor praktische zaken maar - nog veel belangrijker - een goed gesprek waarin we over onderzoeksdata en artikelen brainstormden, kon ik je altijd vinden. Heel erg bedankt hiervoor.

Mijn eerste stap in de UMCG-onderzoekswereld vond plaats bij het MTA-bureau. Bedankt Els, Henk, Karin, Dennis, Christian, Riette en Ans voor een jaar waarin ik een kijkje in de keuken van vele onderzoeksprojecten heb kunnen nemen, een hele solide basis voor het starten van een promotieonderzoek.

En dan mijn GRIAC collega's. In acht jaar tijd heb ik meerdere 'lichtingen' meegemaakt van o.a. Judith, Wouter, Jan-Willem, Linda en Marieke (oude rotten in het vak) tot Grietje, Wytske, Jorine, Eef, Akkelies, Susan, Maartje, Erica en Ilse. Het is fijn om ervaringen te delen en samen deze tocht te hebben gemaakt. Niet alleen op onderzoeksgebied, maar ook in de vorm van sociale en sportieve uitjes (curling...?) en borrels. Sommigen zijn allang klaar en anderen gaan nog even door. Bedankt!

En dan komt de laatste groep, vrienden en familie die meestal niet een directe link zijn met het uitvoeren van wetenschappelijk onderzoek maar minstens zo belangrijk zijn om tot een goed resultaat te komen. Met de afronding van dit proefschrift komt pas het echte afscheid van Groningen. De stad die mij een geweldige studententijd heeft gebracht maar ook dierbare vrienden, de liefde van mijn leven en onze eerste dochter.

Mijn paranimfen Danielle en Christian. In 2006 begon onze vriendschap via het MTA-bureau. Al snel kwamen de 'onderzoekborrels'. Samen met Sander hebben we geweldige avonden beleefd. Allen bezig met onderzoek, hetzij op hele verschillende gebieden. Lieve Daan, ik heb je zowaar niet gevraagd om je organisatietalent maar omdat ik simpelweg zo met je kan lachen. Ik hoop dat je mij op deze belangrijke dag ook aan het lachen kan maken tussen de stress door. Wanneer gaan we weer samen op vakantie? Lieve Chris, als kamergenootje heb je mij vele tips & tricks rondom onderzoek geleerd. Je hebt het schrijven van overzichtelijke syntaxen tot een geheel eigen niveau gebracht, waar ik veel van opgestoken heb. Onze maandelijks lunch momenten waren altijd fijn om weer even te levellen.

Ik kan niet wachten om samen de ganzenpas in te zetten!

Vrienden, jullie weten wie jullie zijn. Verschillende groepen, de meeste ontstaan in Groningen. Gouden tijden beleefd, en ondanks afstand en tijd is de vriendschap er niet minder om geworden.

Ook mijn familie en schoonfamilie Henk & Amanda, Dirk Jan & Chantal wil ik bedanken. Lieve Rob & Ineke, onze verhuizing naar Zeist heeft ons niet alleen letterlijk dichterbij elkaar gebracht. Het is fijn te weten dat ik altijd op jullie kan terug vallen.

Lieve Struikjes; Gerdy & Boeb, Arnold & Anne, Willy & John. Wat hebben we het toch altijd gezellig met elkaar! Laten we nog vele feesten, partijen en weekendjes samen plannen. Pap en mam, zonder jullie stimulans en liefde was ik nooit gekomen waar ik nu ben. Dank voor jullie eeuwige steun.

Lieve Maryse en Leonie. Elke dag weer word ik gelukkig van jullie blije en ondeugende snoetjes. Lieve Robert, het promoveren heb ik bij je af kunnen kijken. Alhoewel we het ieder op onze eigen verschillende manier hebben gedaan, was het fijn dat je zo actief meedacht bij elke stap. En bij elke mijlpaal in het proces stond je erop dat we het vierden. Je geeft me zo intens veel vertrouwen in alles wat ik doe. Samen kunnen wij de wereld aan. Laten we nog vele life-events aangaan!